

เอกสารที่คณะกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เสนอ กรธ. เพื่อประกอบการพิจารณา วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๐

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของสาธารณรัฐเกาหลี
ตามรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
(National Human Rights Commission Act)^๑

๑. การดำเนินการของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (คณะกรรมการ)

๑.๑ เพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงคณะกรรมการสามัญ
โดยคณะกรรมการสามัญและคณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการพิเศษด้านความเท่า
เทียมทางเพศและผู้พิการเพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาในด้านนั้น ทั้งนี้ องค์กรประกอบ การ
ดำเนินงาน ภารกิจ คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการแต่งตั้ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ
กำหนด (มาตรา ๑๒)

๑.๒ คณะกรรมการมีอำนาจจัดตั้งองค์กรที่ปรึกษาเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับการ
ดำเนินงานของคณะกรรมการ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับองค์กรและการดำเนินงานขององค์กร
ที่ปรึกษาให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๑๕)

๑.๓ ให้มีสำนักงานเลขาธิการเพื่อดำเนินงานทั่วไปของคณะกรรมการ โดยมี
เลขาธิการและเจ้าหน้าที่ตามที่จำเป็น โดยเลขาธิการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดีตามคำแนะนำของ
ประธานกรรมการซึ่งได้รับการพิจารณาของคณะกรรมการ ทั้งนี้ เลขาธิการขึ้นตรงต่อประธาน
กรรมการ และมีอำนาจบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ (มาตรา ๑๖)

๑.๔ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการวินัยเพื่อดำเนินการกรณีที่มี
ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องวินัยของเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๑๗)

๑.๕ เว้นแต่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น เรื่องที่จำเป็นเกี่ยวกับองค์กรให้เป็นไป
ตามรัฐกฤษฎีกา สำหรับการดำเนินงานให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๑๘)

๒. อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (Chapter III)

๒.๑ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๑๙)

(๑) ศึกษาและวิจัยกฎหมาย ระบบกฎหมาย นโยบาย และการปฏิบัติเกี่ยวกับ
สิทธิมนุษยชน และให้คำแนะนำในการแก้ไขหรือเสนอความเห็น

(๒) ตรวจสอบและแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน

(๓) ตรวจสอบแก้ไขการกระทำอันเป็นการเลือกปฏิบัติ

(๔) สืบสวนสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชน

(๕) ส่งเสริมการศึกษาและการตระหนักรู้ของสาธารณะเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน

(๖) เสนอและแนะนำแนวทางเกี่ยวกับการกำหนดประเภทของการละเมิด
สิทธิมนุษยชนในด้านต่าง ๆ มาตรฐานในการกำหนด และการป้องกันการกระทำดังกล่าว

(๗) วิจัยและให้คำแนะนำหรือเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการภาคยานุวัติ
สนธิสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสนธิสัญญา

^๑ จัดทำโดยคณะกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการ
แผ่นดินและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(๘) ให้ความร่วมมือกับองค์กรและบุคคลซึ่งดำเนินการเพื่อคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

(๙) แลกเปลี่ยนและสร้างความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชน และสถาบันสิทธิมนุษยชนในประเทศอื่น

(๑๐) ดำเนินการตามที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

๒.๒ การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของรัฐ (มาตรา ๒๐)

(๑) ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานท้องถิ่นประสงค์จะตราหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายซึ่งมีอาจมีผลกระทบต่อการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน หัวหน้าหน่วยงานนั้นต้องแจ้งให้คณะกรรมการทราบล่วงหน้า

(๒) ในกรณีที่จำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการอาจขอให้มีการปรึกษาหารือกับหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐและองค์กรเอกชน โดยหน่วยงานที่ได้รับการร้องขอต้องให้ความร่วมมือในการปฏิบัติ เว้นแต่มีเหตุผลที่เหมาะสม

๒.๓ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐจะต้องมีการจัดทำรายงานตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศ หน่วยงานดังกล่าวต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากคณะกรรมการ (มาตรา ๒๑)

๒.๔ ในกรณีจำเป็น คณะกรรมการอาจขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดส่งเอกสารหลักฐานต่าง ๆ และอาจขอให้บุคคลนั้นมาให้ความคิดเห็นหรือส่งเอกสารแสดงความคิดเห็น ทั้งนี้ เมื่อรับคำขอแล้วต้องให้ความร่วมมือโดยไม่ล่าช้า (มาตรา ๒๒)

๒.๕ การรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการ ในกรณีจำเป็น คณะกรรมการอาจเรียกให้ผู้แทนขององค์กร ผู้มีส่วนได้เสีย หรือบุคคลที่รู้เหตุการณ์มาให้ข้อเท็จจริงหรือความเห็น ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๒๓)

๒.๖ การเยี่ยมและตรวจสอบสถานที่ (มาตรา ๒๔)

ในกรณีที่จำเป็น คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการอาจเข้าไปในสถานที่คุมขังหรือสถานที่ควบคุมเพื่อตรวจสอบ ในการดำเนินการดังกล่าวอาจไปร่วมกับเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการหรือผู้เชี่ยวชาญ หรือมอบอำนาจให้บุคคลดังกล่าวดำเนินการ โดยต้องมีการแสดงอำนาจหน้าที่อย่างชัดแจ้ง และหัวหน้าของสถานที่นั้น ๆ ต้องให้ร่วมมือทันที ในการดำเนินการดังกล่าว อาจมีการสอบถามเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบของสถานที่นั้น ๆ หรือผู้ถูกควบคุมที่เกี่ยวข้อง โดยอาจให้ตอบด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษรก็ได้ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการให้เป็นไปตามรัฐกฤษฎีกา

๒.๗ การเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงและแก้ไขนโยบายและการปฏิบัติ (มาตรา ๒๕)

ในกรณีที่จำเป็นต่อการคุ้มครองและสนับสนุนสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการอาจเสนอความเห็นเพื่อปรับปรุงและแก้ไขนโยบายและทางปฏิบัติเฉพาะเรื่อง ซึ่งหน่วยงานที่ได้รับคำแนะนำต้องพยายามปฏิบัติตามคำแนะนำ รวมถึงแจ้งแนวทางการปฏิบัติภายใน ๙๐ วันนับแต่ได้รับคำแนะนำ ในกรณีที่หน่วยงานไม่ประสงค์จะปฏิบัติตาม ต้องมีการแจ้งเหตุผลให้คณะกรรมการทราบ ทั้งนี้ คณะกรรมการอาจเผยแพร่คำแนะนำและความเห็น และการแจ้งกลับของหน่วยงานได้

๒.๘ การศึกษาและการตระหนักเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนของสาธารณะ (มาตรา ๒๖)

คณะกรรมการต้องจัดการศึกษาและเพิ่มการตระหนักของสาธารณชนในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน โดยคณะกรรมการอาจปรึกษากับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เพื่อกำหนดเรื่องสิทธิมนุษยชนในหลักสูตรการศึกษาตามรัฐบัญญัติ

ว่าด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา รวมถึงอาจปรึกษากับหัวหน้าสถานศึกษาตามรัฐบัญญัติว่าด้วยการอุดมศึกษา ในการพัฒนาความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน ตลอดจนอาจให้คำปรึกษาแก่หัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีการให้ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนแก่เจ้าหน้าที่ และขอให้หน่วยงานวิจัยจัดทำวิจัยในเรื่องดังกล่าว

๒.๙ คณะกรรมการอาจจัดทำห้องสมุดสิทธิมนุษยชนซึ่งมีการรวบรวมข้อมูลด้านสิทธิมนุษยชนทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ โดยอาจเปิดเผยให้สาธารณะเข้าถึงได้ ทั้งนี้ การก่อตั้งและการจัดการห้องสมุดให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๒๗)

๒.๑๐ การเสนอความเห็นต่อศาลและศาลรัฐธรรมนูญ (มาตรา ๒๘)

คดีที่มีผลกระทบต่ออย่างสำคัญต่อการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ในกรณีศาลร้องขอหรือคณะกรรมการเห็นว่าจำเป็น คณะกรรมการอาจเสนอความเห็นในข้อกฎหมายต่อศาล สำหรับกรณีที่เป็นกรณีการดำเนินการของคณะกรรมการตามหมวด ๔ คณะกรรมการอาจเสนอความเห็นทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

๒.๑๑ คณะกรรมการมีหน้าที่จัดทำรายงานสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนและวิธีการแก้ไขปัญหาคือต่อประธานาธิบดีและสภานิติบัญญัติแห่งชาติปีละครั้ง นอกจากนี้ อาจมีการเสนอรายงานพิเศษได้ รายงานดังกล่าวให้เปิดเผยต่อสาธารณะ เว้นแต่เป็นเรื่องที่ต้องปิดไว้เป็นความลับเพื่อความมั่นคงของรัฐ การคุ้มครองชื่อเสียงหรือความเป็นส่วนตัวของบุคคล หรือกำหนดไว้ตามกฎหมายอื่น ทั้งนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจเสนอความเห็นต่อรายงานของคณะกรรมการและผลการดำเนินงานหรือแนวทางการดำเนินงานต่อคณะกรรมการ (มาตรา ๒๙)

๓. การตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนและการกระทำอันเป็นการเลือกปฏิบัติ และการแก้ไข (chapter IV)

๓.๑ การตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน (มาตรา ๓๐)

กรณีดังต่อไปนี้ ผู้เสียหายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือการเลือกปฏิบัติหรือบุคคลหรือองค์กรที่ทราบเรื่องเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนอาจเสนอเรื่องร้องเรียนต่อคณะกรรมการ

(๑) ในกรณีที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่รับรองโดยมาตรา ๑๐ ถึงมาตรา ๒๒ ของรัฐธรรมนูญฯ ซึ่งกระทำโดยหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองท้องถิ่น โรงเรียนที่จัดตั้งตามรัฐบัญญัติการศึกษาฯ และหน่วยงานอื่น เว้นแต่กระบวนการนิติบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(๒) การเลือกปฏิบัติหรือการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยองค์กรทางกฎหมาย องค์กร หรือบุคคลธรรมดา

หากมีเหตุอันควรที่เชื่อได้ว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง คณะกรรมการอาจเริ่มดำเนินการตรวจสอบเองได้ แม้จะไม่มีผู้ยื่นคำร้องให้ตรวจสอบก็ตาม

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำร้องเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

๓.๒ การคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องถูกควบคุมหรือกักขัง (มาตรา ๓๑)

(๑) ในกรณีที่ผู้ถูกควบคุมหรือกักขังประสงค์จะยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของสถานที่ควบคุมหรือกักขังต้องอำนวยความสะดวกทั้งเวลาและสถานที่ในการเตรียมคำร้อง โดยเจ้าหน้าที่ต้องส่งคำร้องที่ดำเนินการเสร็จแล้วนั้นต่อคณะกรรมการทันที พร้อมส่งใบตอบรับให้บุคคลนั้น

(๒) เมื่อบุคคลดังกล่าวประสงค์จะยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการ เจ้าหน้าที่ที่สถานควบคุมหรือกักขังดังกล่าวต้องแจ้งต่อคณะกรรมการ และเมื่อเจ้าหน้าที่สถานควบคุมหรือกักขังดังกล่าวได้รับเอกสารนัดวันจากกรรมการ ต้องส่งเอกสารที่ได้จากคณะกรรมการให้บุคคลนั้น โดยกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการต้องไปพบผู้ต้องขังเพื่อรับเรื่องร้องเรียนด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร ซึ่งเมื่อกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการได้รับเรื่องร้องเรียนแล้ว ต้องส่งไปรับให้ผู้นั้น ทั้งนี้ ในการดำเนินการให้นำมาตรา ๒๔ (๓) และ (๔) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการสัมภาษณ์ดังกล่าว เจ้าหน้าที่สถานควบคุมหรือกักขังต้องไม่ร่วมอยู่ด้วยเว้นแต่ผู้ต้องกักขังหรือคุมขังยินยอม

เจ้าหน้าที่สถานที่คุมขังหรือกักขังต้องไม่อ่านคำร้องที่ผู้ต้องกักขังหรือคุมขังยื่นต่อคณะกรรมการ

หลักเกณฑ์และวิธีการคุ้มครองความเป็นอิสระในการเตรียมคำร้อง ตลอดจนวิธีการอื่นเป็นไปตามรัฐฤษฎีกา

๓.๓ การไม่รับคำร้อง (มาตรา ๓๒)

คณะกรรมการอาจไม่รับคำร้องเมื่อ

(๑) คำร้องไม่อยู่ภายใต้วัตถุประสงค์ในการตรวจสอบของคณะกรรมการ
 (๒) คำร้องเป็นเรื่องเท็จโดยชัดแจ้งหรือไม่มีมูล
 (๓) คำร้องที่ยื่นโดยบุคคลอื่น แต่ผู้เสียหายไม่ประสงค์ให้มีการตรวจสอบ
 (๔) คำร้องที่ยื่นภายหลังจากวันที่เกิดเหตุตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป เว้นแต่กรณีที่ยังไม่สิ้นสุดอายุความที่จะดำเนินการทางแพ่งหรือทางอาญากับเหตุดังกล่าว และคณะกรรมการเห็นควรให้รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณา

(๕) กรณีที่มีการยื่นคำร้องพร้อมกับการพิจารณาคดีในเรื่องดังกล่าวในชั้นศาล หรือมีการสืบสวนสอบสวนในทางอาญา หรือกระบวนการบรรเทาตามกฎหมายอื่นอย่างใดก็ตาม กรณีนี้มีใช้บังคับกับการดำเนินการความผิดทางอาญาตามมาตรา ๑๒๓ ถึงมาตรา ๑๒๕ แห่งรัฐธรรมนูญด้วยความผิดทางอาญา

(๖) คำร้องที่ใช้นามแฝงหรือไม่ระบุชื่อ

(๗) คณะกรรมการเห็นว่าไม่เหมาะสมที่จะตรวจสอบ

(๘) ผู้ร้องถอนคำร้อง

(๙) คณะกรรมการเคยยกคำร้องข้อเท็จจริงเช่นเดียวกันนี้มาแล้ว

(๑๐) เรื่องที่อ้างขัดหรือแย้งกับคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล

ในกรณีที่คณะกรรมการไม่รับคำร้อง หากคณะกรรมการเห็นว่ามีความจำเป็น คณะกรรมการอาจส่งคำร้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่หน่วยงานได้รับการร้องขอดังกล่าวจากคณะกรรมการ หน่วยงานนั้นต้องส่งรายงานการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยไม่ล่าช้า

ในกรณีที่คณะกรรมการไม่รับเรื่องหรือส่งเรื่องต่อให้หน่วยงานอื่น คณะกรรมการต้องแจ้งต่อผู้ร้อง ในกรณีจำเป็น คณะกรรมการอาจแนะนำแนวทางแก้ไขด้วยวิธีการอื่นให้

๓.๔ การแก้ไขด้วยวิธีการอื่นและการโอนเรื่องร้องเรียน (มาตรา ๓๓)

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาคำร้องแล้วพบว่าผู้ร้องประสงค์จะให้หน่วยงานอื่นซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายอื่นพิจารณา คณะกรรมการต้องโอนเรื่องนั้นให้หน่วยงาน

ดังกล่าวโดยไม่ชักช้า และในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่า ได้มีการดำเนินการทางอาญาแล้วก็ให้โอนไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ การโอนเรื่องให้แจ้งต่อผู้ร้อง และหากคณะกรรมการร้องขอ หน่วยงานที่รับโอนต้องส่งผลการดำเนินการให้คณะกรรมการด้วย

๓.๕ ในการดำเนินการตรวจสอบ คณะกรรมการต้องไม่พยายามขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรอื่นในการตรวจสอบ ไม่ละเมิดความเป็นส่วนตัว และไม่ล่วงละเมิดการพิจารณาของศาลอย่างไม่สมควร (มาตรา ๓๕)

๓.๖ กระบวนการตรวจสอบ (มาตรา ๓๖)

คณะกรรมการต้องดำเนินการตามที่กำหนดดังนี้

(๑) เรียกให้ผู้ร้อง ผู้เสียหาย ผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งถ้อยคำเป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งนี้ ผู้ได้รับหมายต้องส่งถ้อยคำเป็นลายลักษณ์อักษรมาภายใน ๑๔ วัน ตลอดจนเรียกให้บุคคลดังกล่าวส่งพยานหลักฐานที่เป็นประโยชน์

(๒) ตรวจสอบสถานที่ที่เกี่ยวข้อง โดยอาจขอให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาด้วย และอาจขอให้เจ้าหน้าที่ของสถานที่นั้นส่งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องมีการแสดงบัตรประจำตัวของกรรมการด้วย

(๓) สอบสวนบุคคลที่เกี่ยวข้อง

(๔) ในกรณีที่คณะกรรมการร้องขอให้หัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งพยานหลักฐานหรือมายังสถานที่ที่จะตรวจสอบ แต่บุคคลนั้นปฏิเสธ คณะกรรมการอาจขอให้เจ้าหน้าที่แสดงเหตุผลอันสมควร เช่น เพื่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ทางการทูต หรือเป็นอุปสรรคอย่างมากต่อกระบวนการทางอาญา

๓.๗ อำนาจในการซักถามและตรวจสอบ (มาตรา ๓๗)

ในกรณีที่คณะกรรมการประสงค์จะทราบสถานที่ตั้งของพยานหลักฐานหรือที่อยู่ของบุคคลซึ่งสำคัญต่อการพิจารณา คณะกรรมการอาจซักถามบุคคลที่น่าเชื่อถือถึงข้อเท็จจริงดังกล่าว ตลอดจนตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๓.๘ การคัดค้านกรรมการ (มาตรา ๓๘)

กรรมการอาจถูกคัดค้านมิให้มีส่วนร่วมในการพิจารณาได้ในกรณีดังนี้

(๑) เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรสของคู่กรณี หรือมีสิทธิหรือหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใดกับคู่กรณี

(๒) มีความสัมพันธ์ทางสายเลือดกับคู่กรณี

(๓) เคยเข้าไปตรวจสอบหรือประเมินกรณีนี้แล้ว

(๔) เป็นหรือเคยเป็นตัวแทนของคู่กรณี

(๕) เคยมีส่วนร่วมในกระบวนการทางอาญาหรือกระบวนการที่กำหนดในกฎหมายอื่นสำหรับกรณีนี้แล้ว

ในกรณีที่อาจมีปัญหาความเป็นกลาง คู่กรณีอาจยื่นเรื่องคัดค้านกรรมการต่อประธานกรรมการเพื่อพิจารณา แต่หากไม่เพียงพอที่ประธานกรรมการจะพิจารณาก็ให้คณะกรรมการพิจารณา

กรรมการอาจแสดงความจำนงถอนตัวจากการพิจารณาในกรณีที่เข้าเหตุหนึ่งเหตุใดข้างต้น

๓.๙ การยกคำร้อง

คณะกรรมการอาจยกคำร้องในกรณีดังนี้ (มาตรา ๓๙)

- (๑) เนื้อหาของคำร้องเป็นเท็จหรือไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุน
- (๒) ผลการตรวจสอบปรากฏว่าไม่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือการกระทำอันเป็นการเลือกปฏิบัติ
- (๓) ไม่มีกรณีที่ต้องเยียวยาใด ๆ เพิ่มเติม เนื่องจากได้รับการเยียวยาแล้ว
- ในกรณีที่มีการยกคำร้อง คณะกรรมการต้องแจ้งคู่กรณีที่เกี่ยวข้องถึงผลและเหตุผลในการยกคำร้องดังกล่าว

๓.๑๐ การไกล่เกลี่ย

ในระหว่างดำเนินการตรวจสอบหรือตรวจสอบเสร็จแล้ว คณะกรรมการอาจเสนอแนะต่อคู่กรณีเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยความเป็นธรรม และอาจเสนอให้มีการไกล่เกลี่ย (มาตรา ๔๐) คณะกรรมการอาจตั้งคณะกรรมการไกล่เกลี่ยเพื่อความรวดเร็วและเป็นธรรมในการดำเนินการ โดยประธานคณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการไกล่เกลี่ยจากกรรมการและบุคคล ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๔๑)

- (๑) บุคคลจากหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานอื่น ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนเป็นเวลาตั้งแต่สิบปีขึ้นไป
- (๒) บุคคลซึ่งเป็นหรือเคยเป็นผู้พิพากษา พนักงานอัยการ ตุลาการศาลทหาร หรือทนายความเป็นเวลาตั้งแต่สิบปีขึ้นไป
- (๓) ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไปในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันที่มีการศึกษาวิจัย โดยได้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวหรือตำแหน่งที่สูงขึ้นไปรวมกันมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี
- การประชุมที่จัดโดยคณะกรรมการไกล่เกลี่ยต้องประกอบไปด้วยกรรมการที่แต่งตั้งโดยประธานกรรมการซึ่งคัดเลือกจากกรรมการไกล่เกลี่ย และสมาชิกสองคนจาก sector-specific committee ซึ่งแต่งตั้งโดยประธานกรรมการ

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการดำเนินการของคณะกรรมการไกล่เกลี่ยเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด แต่หากไม่มีกำหนดให้นำให้รัฐบัญญัติว่าด้วยการประนีประนอมทางแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การดำเนินการไกล่เกลี่ยของคณะกรรมการไกล่เกลี่ยอาจเริ่มจากการร้องขอของคู่กรณีหรือโดยมติของคณะกรรมการ การไกล่เกลี่ยจะสมบูรณ์เมื่อได้เริ่มกระบวนการไกล่เกลี่ยและคู่กรณีทั้งสองฝ่ายยอมตกลงในผลของการไกล่เกลี่ยด้วยการลงนามและประทับตราในเอกสารไกล่เกลี่ย ทั้งนี้ ความตกลงดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการไกล่เกลี่ยด้วย ในการตัดสินดังกล่าวต้องดำเนินการดังนี้ (มาตรา ๔๒)

- (๑) หยุดการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือการเลือกปฏิบัตินั้น
- (๒) แก้ไขให้กลับคืนดังเดิมหรือให้มีการชดเชยค่าเสียหายหรือทางเยียวยาอื่น
- (๓) กำหนดมาตรการที่เหมาะสมสำหรับการป้องกันการกระทำดังกล่าว
- ในกรณีที่คณะกรรมการไกล่เกลี่ยมีคำวินิจฉัย ต้องแจ้งคำวินิจฉัยเป็นลายลักษณ์อักษรแก่คู่กรณีโดยไม่ชักช้า หากคู่กรณีมิได้แย้งคำวินิจฉัยภายในสองสัปดาห์นับแต่ได้รับคำวินิจฉัยให้ถือว่ายอมรับคำวินิจฉัยนั้น และมีผลผูกพันเช่นเดียวกับคำพิพากษาของศาล (มาตรา ๔๓)

๓.๑๑ การพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการ

เมื่อมีการตรวจสอบแล้ว จะมีการจัดทำรายงานการตรวจสอบส่งไปยังคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและมีคำวินิจฉัย

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่ามี การละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือ การเลือกปฏิบัติเกิดขึ้น คณะกรรมการอาจให้คำแนะนำแก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้น ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๔๔)

(๑) ให้นำคำวินิจฉัยของคณะกรรมการไปปฏิบัติ

(๒) แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมาย หน่วยงาน นโยบาย หรือแนวทางการปฏิบัติ

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่ามี การละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือการเลือกปฏิบัติ เกิดขึ้น อาจเสนอเรื่องทางวินัยไปยังหน่วยงานต้นสังกัด หากเป็นการกระทำที่มีความผิดทางอาญา และเห็นว่าจะต้องได้รับการลงโทษ ให้คณะกรรมการเสนอเรื่องต่อพนักงานอัยการ โดยพนักงาน อัยการซึ่งได้รับข้อกล่าวหาต้องดำเนินการสอบสวนคดีอาญาให้แล้วเสร็จภายในสามเดือนนับแต่ได้รับ เรื่อง และรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการ สำหรับหัวหน้าหน่วยงานต้นสังกัด ต้องปฏิบัติตาม คำแนะนำดังกล่าวและแจ้งคณะกรรมการ (มาตรา ๔๕) ทั้งนี้ คณะกรรมการอาจรับฟังความ คิดเห็นของผู้ถูกกล่าวหา ก่อนมีคำแนะนำ ในกรณีนี้อาจให้ผู้มีส่วนได้เสียแสดงความคิดเห็นหรือส่ง พยานหลักฐานได้ (มาตรา ๔๖)

๓.๑๒ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบ การได้รับพยานหลักฐานของ คณะกรรมการ หรือบรรเทาความเสียหาย คณะกรรมการอาจให้ Korea Legal Aid Coporation หรือหน่วยงานอื่นให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ผู้เสียหาย แต่การดำเนินการดังกล่าวต้องไม่ขัด ต่อเจตนาโดยชัดแจ้งของผู้เสียหาย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ระเบียบคณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๔๗)

๓.๑๓ คำแนะนำสำหรับการให้ความช่วยเหลือเร่งด่วน (มาตรา ๔๘)

เมื่อคณะกรรมการได้รับข้อร้องเรียนแล้ว ปรากฏว่ายังมีการกระทำอันเป็น การละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือการเลือกปฏิบัติอยู่ คณะกรรมการอาจแนะนำผู้ถูกกล่าวหาหรือหัวหน้า หน่วยงานนั้นให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ตามคำร้องขอของผู้ร้องขอหรือ ผู้เสียหายก่อนที่จะมีการวินิจฉัย

(๑) จัดหาบริการทางการแพทย์ ยารักษาโรค หรือเครื่องนุ่งห่ม

(๒) ตรวจสอบสถานที่ที่เกี่ยวข้อง

(๓) เปลี่ยนสถานที่คุมขัง

(๔) หยุดการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือการเลือกปฏิบัติ

(๕) ย้ายเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

(๖) มาตรการอื่นเพื่อคุ้มครองชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้เสียหาย

ในกรณีจำเป็น คณะกรรมการอาจแนะนำมาตรการเพื่อคุ้มครองชีวิต ความปลอดภัย ชื่อเสียงของคู่กรณี แก่คู่กรณีหรือหัวหน้าหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อดำเนินการ

๓.๑๔ การดำเนินการของคณะกรรมการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนต้องเป็นความลับ (มาตรา ๔๙) คณะกรรมการอาจเปิดเผยเนื้อหาและผลของการพิจารณาได้ เว้นแต่การเปิดเผยข้อมูล ดังกล่าวขัดต่อกฎหมายอื่นหรืออาจกระทบต่อความเป็นส่วนตัวของบุคคล (มาตรา ๕๐)

๓.๑๕ ห้ามกรรมการ เจ้าหน้าที่ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเปิดเผย ความลับที่ได้รับจากการปฏิบัติหน้าที่ (มาตรา ๕๑)

๓.๑๖ ห้ามบุคคลใดแอบอ้างใช้ชื่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรือชื่ออื่น ที่คล้ายกัน (มาตรา ๕๓)

๓.๑๗ เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินการ คณะกรรมการอาจเรียกให้หัวหน้าหน่วยงาน
ส่งเจ้าหน้าที่ที่อยู่ภายใต้บังคับบัญชามาช่วยเหลือคณะกรรมการในการปฏิบัติหน้าที่ได้ (มาตรา ๕๔)

๓.๑๘ ห้ามโยกย้าย ดำเนินการทางวินัย ปฏิบัติไม่เหมาะสม ต่อบุคคลซึ่งยื่นคำร้อง
มาเป็นพยาน หรือส่งพยานหลักฐานตามรัฐบัญญัตินี้ โดยคณะกรรมการอาจให้การสนับสนุนหรือ
ให้รางวัลแก่บุคคลที่เปิดเผยมการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือส่งพยานหลักฐานต่อคณะกรรมการ
(มาตรา ๕๕)